

แบบขอส่งเอกสารการเผยแพร่บทความวิจัย เพื่อใช้สำหรับการเสนอขอจบการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

วันที่ 30 เดือน ๓.๑ พ.ศ. ๖3

ชื่อ - นามสกุล (นาย/นาง/นางสาว) ศิวอรธณ นุ่มพล รหัสประจำตัว 58854650102
 นักศึกษา หลักสูตรมหาบัณฑิต หลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
 ศึกษาที่ มหาวิทยาลัย ศูนย์
 เป็นนักศึกษา ภาคปกติ ภาคพิเศษ เข้าศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558
 ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ บ้านเลขที่ 112/43 หมู่ ตำบล นนงแค อำเภอ นนงแค จังหวัด สระบุรี
 รหัสไปรษณีย์ 18140 โทรศัพท์ 085-1223330 แฟกซ์ อีเมล minicuper_23@hotmail.com
 หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ 085-1223330

มีความประสงค์ขอเสนอส่ง บทความวิทยานิพนธ์ บทความการค้นคว้าอิสระ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

ชื่อเรื่องบทความ.....

ภาษาอังกฤษ.....

ชื่อวารสาร..... ระดับนานาชาติ ระดับชาติ

อยู่ในฐานข้อมูล TCI Scopus ISI อื่นๆ โปรดระบุ.....

เป็นวารสารของประเทศ.....ปีที่.....ฉบับที่.....หน้าที่.....

นำเสนอในที่ประชุมทางวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์ (Proceedings) (เป็นรวมเล่มบทความฉบับเต็มไม่ใช่บทคัดย่อ)

ชื่อเรื่องบทความ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพัน ๗๐๐ครูโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ภาษาอังกฤษ THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY OF SCHOOL AND THE ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF TEACHERS UNDER PATHUM THANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE.

ชื่องานประชุมทางวิชาการ การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ "ราชภัฏวิจัยครั้งที่ 6"

วัน/เดือน/ปี ที่จัดประชุม 17-18 สิงหาคม 2563 หน่วยงานที่จัดประชุม มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สถานที่ประชุม.....ประเทศ.....

เป็นการประชุมทางวิชาการ ระดับนานาชาติ ระดับชาติ อื่นๆ.....

การนำเสนอ แบบบรรยาย (Oral Presentation) แบบโปสเตอร์ (Poster Presentation)

การเผยแพร่ในรูปแบบอื่นๆ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ได้ดำเนินการตามข้อความข้างต้นแล้ว และได้แนบหลักฐานการเผยแพร่ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....

(นางสาวศิวอรธณ นุ่มพล)

นักศึกษา

วันที่ 30 เดือน ๓.๑ พ.ศ. ๖3

คำรับรอง

ขอรับรองว่า (นาย/นาง/นางสาว) ศุภอรธนะ นุ่มพล
 ได้เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ตามรายละเอียดที่ระบุข้างต้นเรียบร้อยแล้ว และได้ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
 เห็นสมควรเสนอขอส่งเอกสารการเผยแพร่บทความวิจัยได้

ลงชื่อ <u>hmb</u> (... ศศ. ดร. สุวรรณ โชติสุภานต์ ...) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ วันที่ <u>30</u> เดือน <u>ก.ค.</u> พ.ศ. <u>63</u>	ลงชื่อ <u>ks</u> (... ศศ. ดร. ช่อเพชร เป้าเงิน ...) ประธานคณะกรรมการประจำหลักสูตร วันที่ <u>30</u> เดือน <u>ก.ค.</u> พ.ศ. <u>63</u>
---	--

ให้นักศึกษาแนบเอกสารตามประเภทการเผยแพร่บทความวิจัยให้ครบถ้วน แล้วนำเอกสารส่งที่บัณฑิตวิทยาลัย

ประเภทตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ

สิ่งที่แนบมาด้วย

- แบบเสนอขอรับการส่งเอกสารการตีพิมพ์ (มรว.บ. 11)
- แบบตอบรับการลงวารสาร (ตัวจริง) (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาปกใน - ปกนอกวารสาร (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาหน้าสารบัญ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- บทความฉบับสมบูรณ์ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- เล่มวารสารฉบับจริง

☐	ครบ
☐	ไม่ครบ

ประเภทนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการ

สิ่งที่แนบมาด้วย

- แบบเสนอขอรับการส่งเอกสารการตีพิมพ์ (มรว.บ.11)
- แบบตอบรับการนำเสนอผลงาน (ตัวจริง) (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาปกใน - ปกนอก (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- สำเนาหน้าสารบัญ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- บทความฉบับสมบูรณ์ (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- ใบประกาศนียบัตรหรือเอกสารที่แสดงถึงการนำเสนอผลงาน (พร้อมสำเนา 2 ชุด)
- เล่มเสนอผลงานที่ได้นำเสนอ (Proceedings) CD

☒	ครบ
☐	ไม่ครบ

ตรวจสอบเอกสาร พศ.ม.โท 12 ๖๖.

รศ.ป.ศุภวิภากรศรี รศ. วิภากร 17-19 ส.ค. 63 = 0.2

ลงชื่อ ธิตา ผู้ตรวจสอบ วันที่ 30 เดือน ก.ค. พ.ศ. 63
 (... นางสาวธิตา โยธากุล ...)

ลงชื่อ <u>อนู</u> (... ศศ.ดร. ดนุชา สลิวงค์ ...) (รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย) วันที่ <u>2</u> เดือน <u>ก.ค.</u> พ.ศ. <u>63</u>	ลงชื่อ <u>กัญญา</u> (... รศ.ดร. กัญญา คณิศ ...) (คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย) วันที่ <u>2</u> เดือน <u>พ.ย.</u> พ.ศ. <u>2563</u>
---	---

ที่ อว ๐๖๔๑.๐๗/ ๑๓๑

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
๓๙/๑ ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การตอบรับการเข้าร่วมงานราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๖
เรียน นางสาวศุภวรรณ นุ่มพูล

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี” ในงานการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๖ ราชภัฏ ราชภัคดี: สืบสานศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” The 6th Rajabhat University National and International Research & Academic Conference (RUNIRAC VI) นั้น

ในการนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จึงขอตอบรับการเข้าร่วมงานราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๖ และขอให้ท่านมานำเสนอบทความวิจัยดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ ในรูปแบบออนไลน์
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์พรรณี บัวเล็ก)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศุภวรรณ นุ่มพูล)

สถาบันวิจัยและพัฒนา

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๔๒ ๖๘๐๐ ต่อ ๙๐๐๑-๙๐๐๙

ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๖
RUNIRAC VI

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ศุภวรรณ นุ่มพูล

ได้เสนอผลงานวิจัย เรื่อง

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ในงานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๖”

วันที่ ๑๗ - ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ไชยสุภารกุล)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาว ศุภวรรณ นุ่มพูล)

รายงานสืบเนื่อง
จากการประชุมวิชาการ (Proceedings)
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ

ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ ๖ RUNIRAC VI

ราชภัฏ ราชภัฏดี
สืบสานศาสตร์พระราชา
สู่การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาครู

๑๗-๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สำเนาถูกต้อง

(Signature)

(นางสาวศุภวรรณ หุ่นพูล)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(1)
สารจากประธานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ	(3)
สารจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	(5)
คณะกรรมการกองบรรณาธิการรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ	(7)
สารบัญ	(9)
ตารางรายชื่อผู้นำเสนอ	
การพัฒนาทักษะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของนักศึกษาวิชาชีพครู ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ MACRO model ชวนิดา สุวานิช และปานรดา สรรเสริญ.....	1
การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้แนวคิด AKASA Model เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู จิตรารภรณ์ บุญถนอม.....	10
รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงบูรณาการของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 อนุสรา พิพิพิธภักดิ์, ศิกันต์ เพียรธัญญกรณ์ และสุรัตน์ ดวงชาทม.....	20
การศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การปรึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา วสันต์ ยอดศรี, มณีนุช รongพล, ไหมไทย ไชยพันธุ์, เกียรติศักดิ์ รัฐกุล และมะลิ ประดิษฐ์แสง...	29
การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่ออกแบบตามกระบวนการสืบเสาะหา ความรู้ 5E กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ของวัตถุของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นางสาวสายทิพย์ พัทธจารี.....	37
การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นางสาวมณฑา วิริยางกูร และนางสาวมณีนรัตน์ ชาวดร.....	45
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแสงอรุณ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา กนกกาญจน์ กาญจนรัตน์, จิตตวิสุทธิ วัฒนติปัญญา และทิพรัตน์ พิมพ์นนท์.....	52
ผลของการอบรมโดยใช้กิจกรรมสะเต็มศึกษาที่มีต่อระดับความรู้ความเข้าใจ ระดับ ความคิดสร้างสรรค์ และระดับความคิดเห็นที่มีต่อสะเต็มศึกษาของนักศึกษา สังกัด คณะครุศาสตร์ที่มีระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน สิรภพ เทพพิทักษ์, กนกกาญจน์ กาญจนรัตน์ และณัฐมน พันธุ์ชาติรี.....	58

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศุภวรรณ นุ่มฟู)

	หน้า
ผลการประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้และความต้องการพัฒนาเรื่องหนังสือราชการ ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา วิภาพรรณ นำอุทิศ.....	68
การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิกซอว์ (Jigsaw) เรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการแต่งกายที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับนักการเงินการธนาคาร จิตรลดา รอดพลอย.....	77
ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์และการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงาน การศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา สุนิสา ไส้ฮู, ตรีนุช เกิดทองคำ, คอสิเยาะ เจ๊ะโด, ชนิตา เก้าเอี้ยน, สุกินา อาแล และ ชีวลา บาดกลาง.....	83
การประเมินโครงการฝึกอบรมความรู้เบื้องต้นทางการลูกเสือแก่ผู้กำกับลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ และลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ขวัญชัย ช้วนา, เลเกีย เขียวดี, ศรวัส ศรี, ธารทิพย์ ช้วนา และมนตรี หลินภู.....	92
การส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดประสบการณ์ภาษา แบบองค์รวม ตฤณ แจ่มดิน, เทวิกา ประดิษฐบาทุกา และกันต์กนิษฐ์ พรประสิทธิ์.....	100
การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ การทำงานเป็นทีมและความมุ่งมั่นในการทำงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สุรศักดิ์ อุดมสุข, ยุภาตี ปณะราช และฐานิตา บุญธรรม.....	109
กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามแนวของไฮสโคป (HighScope) สำหรับเด็กและเยาวชน ฉัตรชนก เขียรปรีชา.....	115
การพัฒนาความสามารถในการบริหารการรู้จักคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ อรธิดา ประสาร และอภิชาติ มุกดาม่วง.....	124
การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ การทำงานเป็นทีมและเจตคติต่อคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จิตภา เอี่ยมสำอางค์ และยุภาตี ปณะราช.....	129
การพัฒนาครูด้านอาชญาวิทยาว่าด้วยทฤษฎีเจตจำนงอิสระกับกฎหมายอาญา มาตรา 59 นิโรธรี จุลเหลา.....	136

สำเนาถูกต้อง

(ลายเซ็น)

(นางสาวสุภาวรรณ นุ่มฟู)

	หน้า
การพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนเสมือน เครือข่ายคณาจารย์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่	
เจียรธานี ชัยสุวรรณ์, ชูศักดิ์ เอกเพชร และสถาพร สังข์ขาวสุทธิรักษ์.....	147
รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูในการจัดการเรียนรู้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 11	
สร้อยสุดา กรีน, เพลินพิศ ธรรมรัตน์ และศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์.....	156
การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้ชุดกิจกรรมการคิดวิพากษ์สำหรับ นักศึกษาครูคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	
เกียรติชร โสภณาภรณ์, ผศ.ดร.ดุขฎิ เทิดบารมี, วรุฒม์ พลอยสวยงาม และเด่นชัย พันธุ์เกตุ...	163
การศึกษาผลการพัฒนาครูในการทำวิจัยชั้นเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้ ระบบ Coaching and Mentoring ร่วมกับระบบ PLC Online	
ดร.เยาวทิวา นามคุณ, ผศ.ดร.ปณตนนท์ เกียรติประภากุล และผศ.ชนันภาญจน์ สุวรรณเรือง...	169
การวิเคราะห์สมการพยากรณ์ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
กัญญาลักษณ์ ลาภไธสงค์ และผศ.ดร.ยุทธพงศ์ ทิพย์ชาติ.....	177
การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับปริญญาตรี	
พัชรี เขตต์จ๊ะเป๊ะ, ประดับเกียรติ จันทร์ไทย และกมลรัตน์ วงศ์ถามาตย์.....	186
การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กร ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี	
ศุภวรรณ นุ่มพูล, สุวรรณนา โชติสุกานต์ และอรสา จรุงธรรม.....	195
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทผู้ประกอบการวิชาชีพครู	
เริงวิษณุ นิลโคตร, จิตวิสต์ สุขป้อม, อีрінกูร วรบำรุงกุล, ณีฐกรรณ์ ปะพาน , ปิยาภรณ์ เต ชะเรืองรอง และเกษมศรี อิศวศรีพงษ์ธร.....	202
การศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถในการแก้โจทย์ ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	
สิทธิกร โพธิ์ศิริ และผศ. ดร.ยุทธพงศ์ ทิพย์ชาติ.....	203
ภาคผนวก	213

สำเนาถูกต้อง

 (นางสาว ศุภวรรณ นุ่มพูล)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

The Professional Learning Community of School and The Organizational Commitment of
Teachers under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office

ศุภวรรณ นุ่มพูล¹, สุวรรณา โชติสุกานต์¹ และอรสา จรุงธรรม¹

¹สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน 2) ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 351 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานหาความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน Independent t-test และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม และต่ำสุด คือ แบ่งปันประสบการณ์ และการเปรียบเทียบระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ ไม่แตกต่างกัน 2) ระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจิตใจ และต่ำสุด คือ ด้านการคงอยู่ขององค์กร และการเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของครู พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครูมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.724 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความผูกพันต่อองค์กร

Abstract

The objectives of this research were to 1) study and compare the professional learning community of school, 2) study and compare the organizational commitment of teachers, and 3) investigate the correlation between the professional learning community of school and the organizational commitment of teachers under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office. The samples group consisted of 351 teachers. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's sample size table which was randomly selected using the stratified random sampling method. The statistics for analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, independent t-test and Pearson's product moment correlation.

The research results were as follows: 1) The level of professional learning community of school when considering each side, it was found that the highest average was Value and collaborative leadership followed by supportive conditions and the lowest average was shared vision and the comparisons of the level of professional learning community of school found teachers who had difference working experiences had the level of professional learning community of school that in overall and in each aspect there were no significantly different at the statistical level .05 except supportive and shared leadership was not statistically significant different in the satisfaction. 2) The level of organizational commitment of teachers when considering each side, it was found that the highest average was affective commitment followed by normative commitment and the lowest average was continuance commitment and the comparisons of the level of organizational commitment of teachers found that in overall and in each aspect there were no significantly different at the statistical level .05 3) Relationship Between the professional learning community of school have a medium positive ($r = 0.724$) correlation with the organizational commitment of teachers had the statistical significance level of .01.

Keywords: Correlation, professional learning community, organizational commitment

สำเนาถูกต้อง

อนุ นุ่มพูล

(นางสาวศุภวรรณ นุ่มพูล)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

1. บทนำ

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียนศตวรรษที่ 21 นั้น หัวใจสำคัญของการเรียนการสอน คือ PLC เพราะเป็นเครื่องมือเพื่อนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียน คือ ต้องเปลี่ยนจากคำว่าครูสอนมาเป็นครูฝึก ต้องเปลี่ยนจากห้องที่สอนมาเป็นห้องทำงาน ต้องเปลี่ยนจากเน้นการสอนของครู มาเป็นเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน ต้องเปลี่ยนจากการเรียนเป็นรายบุคคล มาเป็นการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ต้องเปลี่ยนจากการเรียนแบบแข่งขัน มาเป็นการเรียนแบบช่วยเหลือ แบ่งปันกัน ครูเปลี่ยนจากการบอกเนื้อหาสาระ มาเป็นทำหน้าที่สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความท้าทาย ความสนุกในการเรียนให้แก่ศิษย์ โดยเน้นออกแบบโครงงานให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันลงมือทำ PLC เป็นการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้จากการปฏิบัติ ครูสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับนักเรียนโดยการลงมือทำร่วมกับนักเรียน หากครูรู้จักนักเรียนของตนเองมากเท่าไร ครูก็ยังสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นมากเท่านั้น ดังนั้นครูต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีนวัตกรรม หรือสื่อในการเรียนการสอนนักเรียนที่หลากหลายส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ดังนั้น การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จึงจำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและครูอย่างมาก (Insarard, 2017) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการเรียนการสอนของครูเป็นเรื่องที่มีความท้าทายเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เป็นไปได้ยากที่จะทำเพียงลำพังหรือเพียงนโยบาย เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียนจึงจำเป็นต้องสร้าง PLC ที่สอดคล้องกับธรรมชาติทางวิชาชีพพร้อมในโรงเรียน ชุมชนที่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพได้นั้น จึงจำเป็นต้องเป็นชุมชนที่สัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น ที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขทางวิชาชีพมีฉันทะและความศรัทธาในการทำงาน (ชวลิต ชูกำแหง, 2560) ความผูกพันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ครูจงรักภักดีและทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติงาน ครูที่มีความรักและความผูกพันต่อโรงเรียนย่อมเสียสละและมุ่งหวังเห็นผลสำเร็จของโรงเรียนเป็นหลัก แต่ถึงแม้ครูมีความรู้ความสามารถมากมายเพียงใด ครูจะไม่ยอมใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง ไม่ยอมอุทิศตนให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนเลย หากครูท่านนั้นไม่ได้รู้สึกว่าคุณค่าและเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโรงเรียนย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือ การอุทิศเวลาให้กับงานที่รับผิดชอบของครูที่ได้รับมอบหมาย ทุ่มเทให้งานประสบความสำเร็จโดยไม่มีใครบังคับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรักความผูกพันที่ครูมีต่อโรงเรียน และพร้อมที่จะอยู่ร่วมกับโรงเรียนทำงานให้กับโรงเรียน และทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่และให้ประสบความสำเร็จอย่างดีที่สุด (Steer, 1977) ความผูกพันต่อองค์กรของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในหน้าที่ และส่งเสริมความก้าวหน้าทางการศึกษา (เบญจรัตน์ เดชานุวัฒน์ชัย, 2541 อ้างถึงใน กัญฉิกา สุระโคตร, 2559) ดังนั้นหากไม่ได้ให้ความสำคัญต่อปัญหาความผูกพันต่อองค์กร ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารโรงเรียนแล้ว ความสำเร็จในการบริหารงานของโรงเรียนก็จะไม่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ กล่าวคือ การบริหารงานคือ การบริหารคน เพราะคนจัดเป็นทรัพยากรทางการบริหารที่สำคัญที่สุด หากคนมีความผูกพันต่อองค์กรที่ได้ทำงานอยู่ก็จะทำให้องค์กรนั้นทำงานได้สำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญในสถานศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ปัจจุบันพบว่าผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ยังให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติขึ้นพื้นฐานต่างๆ เช่น O-NET, NT รวมทั้งยังไม่เข้าใจแนวทางที่ชัดเจนและอาจทำให้เกิดความยุ่งยาก ในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาทางวิชาชีพในการเรียนรู้ และเพื่อที่ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำแนวทางการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปยึดถือและปฏิบัติ อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของโรงเรียน ตลอดจนเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลภายในโรงเรียน ให้เกิดขวัญและกำลังใจ อยู่ปฏิบัติงาน ทุ่มเท และอุทิศความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวสู่ความสำเร็จต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกประสบการณ์การทำงาน

2.2 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกประสบการณ์การทำงาน

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2562 มี 170 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 4,097 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ปทุมธานี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608-610) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรต้น ประสบการณ์การทำงาน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ น้อยกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3.2.2 ตัวแปรตาม การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย ภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน ร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติ แบ่งเป็นประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเกื้อหนุน ความผูกพันต่อองค์กร ประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์กรด้านจิตใจ ความผูกพันต่อองค์กรด้านความคงอยู่กับองค์กร และความผูกพันต่อองค์กรด้านบรรทัดฐานทางสังคม

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยอาศัยแนวคิดและทฤษฎีของฮิปป์และฮัฟแมน (Hipp & Huffman, 2003 อ้างถึงใน ขวลิขิต ชูกำแหง, 2560) ดังนี้ ภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมกัน ร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติ แบ่งเป็นประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเกื้อหนุน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์กร โดยอาศัยแนวคิดและทฤษฎีของอัลเลนและเมเยอร์ (Allen & Meyer, 1990) ดังนี้ ความผูกพันต่อองค์กรด้านจิตใจ ความผูกพันต่อองค์กรด้านการคงอยู่กับองค์กร และความผูกพันต่อองค์กรด้านบรรทัดฐานทางสังคม

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.903 เครื่องมือฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีรายละเอียดของแบบสอบถามแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน ขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรของครู

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและความผูกพันต่อองค์กร เพื่อกำหนดขอบเขต และกรอบแนวคิด แนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม โดยค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.903

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงสมบูรณ์แล้วนำเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

5.2 การรวบรวมข้อมูล

5.2.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ครูผู้สอนตอบแบบสอบถาม

5.2.2 ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูล และรับแบบสอบถามคืน

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

2) สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศุภวรรณ คุ้มพล)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ Independent t-test และการทดสอบความมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาและการเปรียบเทียบการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ประสบการณ์การทำงาน						t	Sig. (2-tailed)
	น้อยกว่า 10 ปี n = 288			10 ปีขึ้นไป n = 63				
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. ภาวะผู้นำแบบรวมหมู่	4.11	0.77	มาก	4.06	0.68	มาก	0.467	0.641
2. ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม	4.12	0.72	มาก	4.38	0.33	มาก	-4.319*	0.000
3. ร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติ	4.05	0.86	มาก	4.45	0.39	มาก	-5.612*	0.000
4. แบ่งปันประสบการณ์	3.99	1.00	มาก	4.44	0.50	มาก	-5.253*	0.000
5. สภาพแวดล้อมเกื้อหนุน	4.09	0.78	มาก	4.42	0.28	มาก	-5.555*	0.000
รวม	4.07	0.78	มาก	4.35	0.32	มาก	-4.486*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.78) โดยด้านค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.12, S.D. = 0.72) รองลงมาคือ ด้านภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ (\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.77) และด้านแบ่งปันประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 3.99, S.D. = 1.00)

ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.32) โดยด้านร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.39) รองลงมาคือ ด้านแบ่งปันประสบการณ์ (\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.50) และด้านภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.68)

การเปรียบเทียบการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ ไม่แตกต่างกัน

6.2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ความผูกพันต่อองค์กร	ประสบการณ์การทำงาน						t	Sig. (2-tailed)
	น้อยกว่า 10 ปี n = 288			10 ปีขึ้นไป n = 63				
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1. ด้านจิตใจ	4.39	0.37	มาก	4.55	0.21	มาก	-4.745*	0.000
2. ด้านการคงอยู่กับองค์กร	4.13	0.62	มาก	4.46	0.24	มาก	-4.067*	0.000
3. ด้านบรรทัดฐานทางสังคม	4.18	0.61	มาก	4.49	0.24	มาก	-3.845*	0.000
รวม	4.23	0.40	มาก	4.50	0.13	มาก	-8.998*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศุภวรรณ หงษ์ผล)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความผูกพันต่อองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.40) โดยด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.37) รองลงมาคือ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม (\bar{X} = 4.18, S.D. = 0.61) และด้านการคงอยู่กับองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 4.13, S.D. = 0.62)

ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีความผูกพันต่อองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.13) โดยด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.21) รองลงมาคือ ด้านบรรทัดฐานทางสังคม (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.24) และด้านการคงอยู่กับองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.24)

การเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวม

	ตัวแปร	ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	ความผูกพันต่อองค์กร
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	Pearson Correlation	1	0.724**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	351	351
ความผูกพันต่อองค์กร	Pearson Correlation	0.724**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	351	351

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในภาพรวม และรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ($r = 0.724$)

7. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

7.1 การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมกลุ่มของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยการแบ่งปันข้อมูล ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติงานจริง ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาแนวทางการสอนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และผลลัพธ์ที่ดีที่สุดแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา เจริญภูมิ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 ด้าน คือ 1) วิสัยทัศน์ร่วม 2) การเรียนรู้ร่วมกัน และประยุกต์ใช้ความรู้ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีเงื่อนไขที่สนับสนุน สอดคล้องกับงานวิจัยของกรองกาญจน์ นาแพร่ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐจังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยการจัดให้มีระบบสนับสนุนในโรงเรียนอยู่ในลำดับสูงที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและภาวะผู้นำร่วม วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การเปรียบเทียบการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ยกเว้นด้านภาวะผู้นำแบบรวมหมู่ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้เข้ากับรูปแบบการบริหารงาน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลายและมีความเชี่ยวชาญ ตลอดจนปฏิบัติงานมานาน

สำเนาถูกต้อง

(ลายเซ็น)

(นางสาว ศุภวรรณ คุ้มคุณ)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ได้พบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่า
เข้าใจการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี

7.2 ความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
ทั้งนี้เนื่องจากความผูกพันต่อองค์กรเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อองค์กรในทางที่ดี โดยได้แสดงออกมาในรูปของการกระทำเพื่อให้
องค์กรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และมีความภาคภูมิใจ ความจงรักภักดี ความซื่อสัตย์ เสียสละเพื่อองค์กร พร้อมทั้งทุ่มเททำงาน เป็นสิ่งที่
ยึดเหนี่ยวจิตใจคนให้มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อกันด้วยความเต็มใจ เช่นเดียวกัน การทำงานร่วมกันในองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่บุคลากร
มีความผูกพันต่อองค์กร ย่อมมีความผูกพันที่เหนียวแน่น จะส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิระพร จันทภาโส
(2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีระดับความผูกพันต่อองค์กร โดยรวมทุกด้าน
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบรรทัดฐานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรู้สึกรัก และน้อยที่สุด คือ ด้านการคง
อยู่กับองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกพล พันธุ์โชติ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมิติการเสริมสร้าง
พลังอำนาจครู กับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ความผูกพัน
ต่อองค์กรของครู โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกันจิลกา สุระโคตร (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความผูกพัน
ต่อองค์กรของข้าราชการครูโรงเรียนขนาดกลางในอำเภอแก่งหางแมว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า
ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการครูโรงเรียนขนาดกลางในอำเภอแก่งหางแมวสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
จันทบุรี เขต 1 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวรรณ ผลไพโร (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์
ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความผูกพันต่อองค์กรของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ความผูกพันต่อองค์กรด้านบรรทัดฐานทาง
สังคม รองลงมา คือ ความผูกพันต่อองค์กรด้านความรู้สึกรัก และความผูกพันต่อองค์กรด้านความต่อเนื่อง

การเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำแนก
ตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความผูกพันต่อองค์กร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้
แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป เป็นครูที่มีระยะเวลาการทำงานมานาน จึงทำให้เกิดความสนิทสนมคุ้นเคย
มีความรัก ความสามัคคี สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข เกิดความภาคภูมิใจ ศรัทธาในองค์กร และเกิดความผูกพันต่อองค์กร
มากขึ้นกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับมานะ อยู่ทรัพย์ (2554) ที่ศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กร
ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต1 ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อ
องค์กรแตกต่างกัน สอดคล้องกับอัญญา คำสอด (2559) การปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานานหรือมีความอาวุโสมากขึ้นเท่าใดก็พบว่า
ครูโรงเรียนในกลุ่มศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 มีความผูกพันต่อองค์กรสูงมากขึ้นเท่านั้น
สอดคล้องกับงานวิจัยของกรกต บัวอินทร์ (2553) ได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคคลากร โรงเรียนประชาบำรุง จังหวัดพะเยา
พบว่า อายุการทำงานต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์กรต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนและ
ความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในภาพรวม
และรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพโรงเรียนและความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า มีความสัมพันธ์
ในระดับสูง ($r = 0.724$) เนื่องจากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียน เป็นการรวมกลุ่มของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มี
เป้าหมายเดียวกัน โดยการแบ่งปันข้อมูล ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการปฏิบัติงานจริง การมีสัมพันธ์ภาพที่ดี ทำให้เกิดความผูกพัน
ต่อองค์กรมากขึ้น

8. ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้ประโยชน์

8.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านแบ่งปันประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น
ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริม พัฒนา และให้ความสำคัญการเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เยี่ยมและสังเกต
ห้องเรียน และให้ความเห็นต่อการปฏิบัติการสอน

8.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความผูกพันต่อองค์กรด้านการคงอยู่กับองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น
หน่วยงานควรดำเนินการ โดยการทบทวนนโยบายในเรื่องการจัดสวัสดิการต่าง ๆ ผลตอบแทนอย่างเพียงพอและยุติธรรมรวมถึงการสร้าง
ความพึงพอใจในการบริหาร การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

สำเนาถูกต้อง

(นางสาว ศิวฉวีวรรณ นุ่มพูล)

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 6
วันที่ 17-18 สิงหาคม 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

8.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

8.4 ควรศึกษาวิจัยปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของครูในโรงเรียน เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทาง
ในการพัฒนาการบริหารงานบุคคล

8.5 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา

9. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา โชติสุกานต์ ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม ซึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ และ
ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความกรุณาและเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง
จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์
ในการเก็บข้อมูลของบุคลากรในสถานศึกษา

ขอขอบพระคุณ ครูผู้สอนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้มาก
และขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมาในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

10. เอกสารอ้างอิง

กัญจิกา สุระโคตร. (2559). ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการครูโรงเรียนขนาดกลางในอำเภอแก่งหางแมว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

กรกต บัวอินทร์. (2553). ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรโรงเรียนประจำบ้าน จังหวัดพะเยา. (การค้นคว้าอิสระ)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

กรองกาญจน์ นานแพร์. (2560). การเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา
ของรัฐ จังหวัดสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.

จิระพร จันทภาโส. (2558). ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคขนาดใหญ่ จังหวัด
สงขลา. (สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.

จิรวรรณ ผลไพธ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความผูกพันต่อองค์กรของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชชนินทร์, ฉะเชิงเทรา.

ชวลิต ชูกำแพง. (2560). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 23(2), 1-6.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปวีณา เจริญภูมิ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การกับการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 25. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 11(4), 55-62.

มานะ อยู่ทรัพย์. (2554). การศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.

อัญชญา คำสอด. (2559). ความผูกพันของครูต่อโรงเรียนในกลุ่มศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.
(วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

เอกพล พันธุ์โชติ. (2561). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมิติการเสริมสร้างพลังอำนาจครู กับความผูกพันต่อองค์กรของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา,
พระนครศรีอยุธยา.

Allen, N.J., & Meyer, J.P. (1990, March). The measurement and antecedents of affective, continuance, and normative
commitment to the organization. *Journal of Occupational Psychology*, 63(1), 1-18.

Insa-ard, Sayamon. (2017). A Development of Professional Learning Community of Practice to Enhance Practical
Community Using Ict for Instruction of Basic Education Teachers. *Veridian E-Journal*, 10(2): 997-995.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970). Determinining Sample Size for Research Activities. *Educational and
Psychological Measurement*, v. 30, 607- 610.

Steers, R. M. (1977, January). Antecedents and utmost of organizational commitment. *Administrative Science
Quarterly*, 22(1), 45-47.

สำเนาถูกต้อง

(หางสาว ศุภวรรณ นุ่มพูล) 201